

Eternity's Great Gifts: Jesus Christ's Atonement, Resurrection, Restoration

By Elder Gerrit W. Gong
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Τα μεγάλα δώρα της αιωνιότητας: η Εξιλέωση του Ιησού Χριστού, η Ανάσταση, η Αποκατάσταση

Από τον Πρεσβύτερο Γκέρριτ Γ. Γκονγκ
Της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων

April 2025 general conference

We find in Easter in Jesus Christ peace, becoming, and belonging—that which is enduringly real and joyful, happy and forever.

Years ago, our early-morning gospel class memorized Bible verses. Naturally I was drawn to short passages. This included John 11:35—the shortest verse in scripture, only two words—“Jesus wept.”

For me now, that Jesus weeps in sorrow and joy testifies of the miraculous reality: the divine Son of God came into physical mortality and learned according to the flesh how always to be with and bless us.

When we cry out in grief or joy, Jesus Christ understands perfectly. He can be present in the moments when we most need eternity's great gifts: Jesus Christ's Atonement, Resurrection, restoration.

Mary and Martha weep for their brother Lazarus, who has died. Moved with compassion, Jesus weeps. He raises Lazarus to life.

Jesus beholds Jerusalem on the eve of the Passover. He weeps, unable to gather His people as a hen would her chicks. Today His Atonement gives us hope when we sorrow for what could have been.

The Lord of the vineyard weeps as He asks His servants, which could include us as ministering brothers and sisters, “What could I have done more for my vineyard?”

*Βρίσκουμε το Πάσχα εν Ιησού Χριστώ ειρήνη, το γίνεσθαι και το ανήκειν – αυτό που είναι δι-
αρκώς αληθινό και χαρούμενο, ευτυχισμένο και παντοτινό.*

Πριν από χρόνια, η πρωινή μας τάξη του Ευ-αγγελίου απομνημόνευσε εδάφια από την Αγία Γραφή. Φυσικά προτιμούσα τα μικρά εδάφια. Αυτό περιελάμβανε το Κατά Ιωάννην 11:35—το μικρότερο εδάφιο στις γραφές, μόνο δύο λέξεις—«Δάκρυσε ο Ιησούς».

Για μένα τώρα, το γεγονός ότι ο Ιησούς δακρύζει από λύπη ή χαρά καταθέτει μαρτυρία για τη θαυμαστή πραγματικότητα: ο θεϊός Υιός του Θεού ήρθε στη θνητότητα και έμαθε κατά τη σάρκα πώς να είναι πάντοτε μαζί μας και να μας ευλογεί.

Όταν κλαίμε από λύπη ή χαρά, ο Ιησούς Χριστός μας καταλαβαίνει τέλεια. Εκείνος μπορεί να είναι παρών στις στιγμές που χρειαζόμαστε περισσότερο τα μεγάλα δώρα της αιωνιότητας: την Εξιλέωση του Ιησού Χριστού, την Ανάσταση, την Αποκατάσταση.

Η Μαρία και η Μάρθα κλαίει για τον αδελφό τους τον Λάζαρο, ο οποίος έχει πεθάνει. Συγκινημένος από συμπόνια, ο Ιησούς δακρύζει. Επανέφερε στη ζωή τον Λάζαρο.

Ο Ιησούς βλέπει την Ιερουσαλήμ την παραμονή του Πάσχα. Δακρύζει, ανίκανος να συνάξει τον λαό Του όπως μία όρνιθα συνάξει τα κλωσσόπουλά της. Σήμερα η Εξιλέωσή Του μας δίνει ελπίδα, όταν λυπούμαστε για κάτι που θα μπορούσε να είχε συμβεί.

Ο Κύριος του αμπελώνα δακρύζει, όταν ρωτά τους υπηρέτες Του, οι οποίοι θα μπορούσαν να ήμασταν εμείς ως αδελφοί και αδελφές που τελούν διακονία: «Τι μπορούσα να είχα κάνει

Mary stands bereft at the sepulchre. Jesus gently asks, “Why weepst thou?” He knows “weeping may endure for a night, but joy cometh in the morning.” Resurrection brings dawn for all.

In Book of Mormon lands, as the faithful multitude arises to Him, Jesus’s joy is full. He weeps.

“And he took their little children, one by one, and blessed them, and prayed unto the Father for them.

“And when he had done this he wept again.”

This is Easter in Jesus Christ: He answers the longings of our hearts and the questions of our souls. He wipes away our tears, except our tears of joy.

When our tears flow, we sometimes apologize, embarrassed. But knowing that Jesus Christ understands life’s pains and joys can give us strength beyond our own as we navigate bitter and sweet.

In South America, a father sobs. A sparkle in his life, his young daughter, has died. “I would give anything to see her again,” he cries in my arms. I cry too.

At the Puebla Mexico Temple dedication, tears of happiness wet the face of a dear sister. Her features radiate faith and sacrifice. She says, “Todos mis hijos están aquí en el templo hoy” — “All my children are here in the temple today.” Generations gathered in the house of the Lord bring tears of joy and gratitude.

In cruel civil war, families and neighbors did unspeakable things to each other. Bitter tears are slowly giving way to hope. Her voice trembling, a woman in a small village says, “Neighbor, before I go to my grave, I want you to know where to find your missing family members.”

A radiant bride and handsome groom are being sealed in the house of the Lord. She is 70 years old, as is he. A beautiful bride, she has worthily waited for this day. She shyly swishes her bridal dress this way, then that way. We shed joyful tears. God’s promises are fulfilled. His covenants bring blessings.

While home teaching a widowed sister, a young Boyd K. Packer learned a tender lesson.

περισσότερο για τον αμπελώνα μου;»

Η Μαρία στέκει χαμένη στο μνήμα. Ο Ιησούς απαλά την ρωτά: «Γιατί κλαις;» Εκείνος ξέρει ότι «την εσπέρα μπορεί να συγκατοικήσει κλαυθμός, αλλά το πρωί έρχεται αγαλλίαση». Η ανάσταση φέρνει την αυγή για όλους.

Σε χώρες του Βιβλίου του Μόρμον, καθώς το πιστό πλήθος ανεβαίνει προς Αυτόν, η χαρά του Ιησού είναι πλήρης. Κλαίει.

«Και πήρε τα μικρά παιδιά τους, ένα προς ένα, και τα ευλόγησε, και προσευχήθηκε στον Πατέρα γι’ αυτά.

»Και όταν τελείωσε έκλαψε πάλι».

Αυτό είναι το Πάσχα εν Ιησού Χριστώ: Απαντά στους πόθους της καρδιάς μας και στις ερωτήσεις της ψυχής μας. Σφουγγίζει τα δάκρυά μας, εκτός αν είναι δάκρυα χαράς.

Όταν τα δάκρυά μας ρέουν, μερικές φορές ζητούμε συγγνώμη, ντροπιασμένοι. Όμως γνωρίζοντας ότι ο Ιησούς Χριστός καταλαβαίνει τους πόνους και τις χαρές της ζωής, μπορεί να μας δώσει δύναμη πέρα από τη δική μας, όταν διαχειριζόμαστε το πικρό και το γλυκό.

Στη Νότιο Αμερική, ένας πατέρας κλαίει γοερά. Η μικρή του κόρη, η αχτίδα στη ζωή του, πέθανε. «Θα έδινα τα πάντα για να την ξαναδώ» φωνάζει στην αγκαλιά μου. Κλαίω και εγώ.

Στην αφιέρωση του Ναού της Πουέμπλα στο Μεξικό, δάκρυα ευτυχίας βρέχουν το πρόσωπο μιας αγαπητής αδελφής. Τα χαρακτηριστικά της ακτινοβολούν πίστη και θυσία. Λέει: “Todos mis hijos están aquí en el templo hoy” – «Όλα τα παιδιά μου είναι εδώ στον ναό σήμερα». Γενεές που συναθροίζονται στον οίκο του Κυρίου φέρνουν δάκρυα χαράς και ευγνωμοσύνης.

Στον σκληρό εμφύλιο πόλεμο, οικογένειες και γείτονες έκαναν ανείπωτα πράγματα ο ένας στον άλλον. Τα πικρά δάκρυα σιγά-σιγά δίνουν τη θέση τους στην ελπίδα. Με τρεμάμενη φωνή, μια γυναίκα σε ένα μικρό χωριό λέει: «Γείτονα, πριν πάω στον τάφο μου, θέλω να ξέρετε πού θα βρείτε τα χαμένα μέλη της οικογένειάς σας».

Μία λαμπερή νύφη και ένας όμορφος γαμπρός επισφραγίζονται στον οίκο του Κυρίου. Αυτή είναι 70 ετών, όπως και αυτός. Μια όμορφη νύφη, αξίως περίμενε αυτήν την ημέρα. Κουνά ντροπαλά το νυφικό της φόρεμα πέρα-δώθε. Χύσαμε δάκρυα χαράς. Οι υποσχέσεις του Θεού εκπληρώνονται. Οι διαθήκες Του φέρνουν ευλογίες.

Ενώ δίδασκε στο σπίτι μία χήρα αδελφή, ο νεαρός Μπόιντ Κ. Πάκερ πήρε ένα στοργικό μά-

Following a disagreement with her husband, the sister had called out a final hurtful remark. An unexpected accident took her husband's life that day. "For fifty years," the widow sobbed, "I've lived in hell knowing that the last words he heard from my lips were that biting, spiteful remark."

Easter in Jesus Christ helps us mend, reconcile, make right our relationships, on both sides of the veil. Jesus can heal grief; He can enable forgiveness. He can free us and others from things we or they have said or done that otherwise bind us captive.

Easter in Jesus Christ lets us feel God's approbation. This world tells us we are too tall, too short, too wide, too narrow—not smart, pretty, or spiritual enough. Through spiritual transformation in Jesus Christ, we can escape debilitating perfectionism.

With Easter joy, we sing, "Death is conquered; man is free. Christ has won the victory." Christ's Resurrection frees us from death, from time's frailties and physicality's imperfections. Jesus Christ's Atonement also restores us spiritually. He bled from every pore, weeping blood as it were, to provide us escape from sin and separation. He reunites us, whole and holy, with each other and God. In all good things, Jesus Christ restores abundantly—not only what was but also what can be.

Jesus's life and light testify of God's love for all His children. Because God our Father loves all His children in every age and land, we find His loving invitation to come find peace and joy in Him in many traditions and cultures. Wherever, whenever, whoever we are, we share divine identity as children of the same Creator. In similar spirit, followers of Islam, Judaism, and Christianity share religious heritage in Father Abraham and covenant connection through events in ancient Egypt.

θημα. Ύστερα από διαφωνία με τον σύζυγό της, η αδελφή έκανε ένα τελευταίο πικρόχολο σχόλιο. Εκείνη την ημέρα ένα απροσδόκητο δυστύχημα αφαίρεσε τη ζωή του συζύγου της. «Για πενήντα χρόνια» είπε με λυγμούς η χήρα «ζούσα στην κόλαση γνωρίζοντας ότι τα τελευταία λόγια που άκουσε από τα χείλη μου ήταν εκείνο το δηκτικό, μοχθηρό σχόλιο».

Το Πάσχα εν Ιησού Χριστώ μας βοηθά να γιατρέψουμε, να συμφιλιώσουμε, να διορθώσουμε τις σχέσεις μας και στις δύο πλευρές του καταπετάσματος. Ο Ιησούς μπορεί να θεραπεύσει τη θλίψη. Μπορεί να επιτρέψει τη συγχώρηση. Μπορεί να ελευθερώσει εμάς και άλλους από πράγματα που έχουμε ή έχουν πει ή κάνει που διαφορετικά μας αιχμαλωτίζουν.

Το Πάσχα εν Ιησού Χριστώ μας επιτρέπει να νιώσουμε την επιδοκιμασία του Θεού. Αυτός ο κόσμος μας λέει ότι είμαστε πολύ ψηλοί, πολύ κοντοί, πολύ φαρδιοί, πολύ στενοί – ότι δεν είμαστε έξυπνοι, όμορφοι ή αρκετά πνευματικοί. Μέσω πνευματικής μεταμορφώσεως εν Ιησού Χριστώ, μπορούμε να ξεφύγουμε από την εξουθενωτική τελειομανία.

Με πασχαλινή χαρά, τραγουδούμε: «Ο θάνατος νικήθηκε, ο άνθρωπος είναι ελεύθερος. Ο Χριστός κέρδισε τη νίκη». Η Ανάσταση του Χριστού μας ελευθερώνει από τον θάνατο, από τις αδυναμίες του χρόνου και τις σωματικές ατέλειες. Η Εξιλέωση του Ιησού Χριστού μας αποκαθιστά επίσης πνευματικώς. Αιμορράγησε από κάθε πόρο, σαν να δάκρυζε αίμα, για να εξασφαλίσει τη διαφυγή μας από την αμαρτία και τον αποχωρισμό. Μας ενώνει, ολόκληρους και αγίους, μεταξύ μας και με τον Θεό. Όλα τα καλά πράγματα, ο Ιησούς Χριστός τα αποκαθιστά άφθονα – όχι μόνο όπως ήταν, αλλά επίσης όπως μπορούν να γίνουν.

Η ζωή και το φως του Ιησού καταθέτουν μαρτυρία για την αγάπη του Θεού για όλα τα τέκνα Του. Επειδή ο Θεός Πατέρας αγαπά όλα τα τέκνα Του σε κάθε εποχή και τόπο, βρίσκουμε τη στοργική πρόσκλησή Του να έλθουμε και να βρούμε ειρήνη και χαρά σε Εκείνον σε πολλές παραδόσεις και πολιτισμούς. Οπουδήποτε, οποτεδήποτε, όποιοι κι αν είμαστε, έχουμε την ίδια θεία ταυτότητα ως τέκνα του ίδιου Δημιουργού. Με παρόμοιο πνεύμα, οι οπαδοί του ισλάμ, του ιουδαϊσμού και του χριστιανισμού έχουν κοινή θρησκευτική κληρονομιά από τον Πατέρα Αβραάμ και τη σύνδεση της διαθήκης μέσω γεγονότων στην αρχαία Αίγυπτο.

Father Abraham came to Egypt and was blessed.

Joseph, sold into servitude in Egypt, knew Pharaoh's dream meant seven years of plenty followed by seven years of famine. Joseph saved his family and his people. Joseph wept when he saw God's larger plan, where all things work together for good for those who keep their covenants.

Moses, raised in Egypt in Pharaoh's household, received and later restored the keys for the gathering of God's children.

Fulfilling prophecy, Joseph, Mary, and the infant Christ child sought refuge in Egypt. In Cairo, a devout Muslim believer reverently says: "The Quran teaches that Joseph, Mary, and the baby Jesus found safety and sanctuary in my country. In my country, Jesus as a toddler ate our food, took His first steps, said His first words. Here in my country, we believe trees bent low to give Him and His family fruit. His being in my country blessed our people and land."

God's plan of moral and mortal agency allows us to learn by our own experience. Some of our greatest life lessons come from things we would never choose. In love, Jesus Christ descended below and ascended above all things. He rejoices in our divine capacities for creativity and delight, kindness without hope for reward, faith unto repentance and forgiveness. And He weeps in sorrow at the enormity of our human suffering, cruelty, unfairness—often brought by human choice—as do the heavens and the God of heaven with them.

Each Easter spring season testifies that spiritual sequence and convergence are both part of the divine pattern of atonement, resurrection, and restoration through Jesus Christ. This sacred and symbolic convergence comes not by accident or coincidence. Palm Sunday, Holy Week, and Easter celebrate Christ's Atonement and Resurrection. As today, every April 6 we commemorate the establishment and organization of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints. This

Ο πατέρας Αβραάμ ήλθε στην Αίγυπτο και ευλογήθηκε.

Ο Ιωσήφ, που πωλήθηκε ως σκλάβος στην Αίγυπτο, ήξερε ότι το όνειρο του Φαραώ σήμαινε επτά χρόνια μεγάλης αφθονίας τα οποία θα ακολουθούσαν επτά χρόνια λιμού. Ο Ιωσήφ έσωσε την οικογένειά του και τον λαό του. Ο Τζόζεφ έκλαψε όταν είδε ολόκληρο το σχέδιο του Θεού, όπου τα πάντα συνεργάζονται προς το καλό για εκείνους που τηρούν τις διαθήκες τους.

Ο Μωυσής, μεγαλωμένος στην Αίγυπτο στο σπιτικό του Φαραώ, έλαβε και αργότερα αποκατέστησε τα κλειδιά για τη συνάθροιση των τέκνων του Θεού.

Εκπληρώνοντας την προφητεία, ο Ιωσήφ, η Μαρία και ο Χριστός ως βρέφος αναζήτησαν καταφύγιο στην Αίγυπτο. Στο Κάιρο, ένας ευσεβής μουσουλμάνος πιστός λέει: «Το Κοράνι διδάσκει ότι ο Ιωσήφ, η Μαρία και ο μικρός Ιησούς βρήκαν ασφάλεια και καταφύγιο στη χώρα μου. Στη χώρα μου, ο Ιησούς ως νήπιο έφαγε το φαγητό μας, έκανε τα πρώτα Του βήματα, είπε τα πρώτα Του λόγια. Εδώ στη χώρα μου, πιστεύουμε ότι τα δέντρα έσκυψαν χαμηλά για να δώσουν σε Εκείνον και την οικογένειά Του καρπό. Η παρουσία Του στη χώρα μου ευλόγησε τον λαό και τη γη μας».

Το σχέδιο του Θεού μας εξασφαλίζει πνευματική ελεύθερη βούληση κατά τη θνητή ζωή και μας επιτρέπει να μάθουμε από τις εμπειρίες μας. Μερικά από τα μεγαλύτερα μαθήματα της ζωής μας προέρχονται από πράγματα που δεν θα επιλέγαμε ποτέ. Με αγάπη, ο Ιησούς Χριστός ανέβηκε ψηλά και υπέστη τα πάντα. Αγαλλιάζει με τις θείες ικανότητές μας για δημιουργικότητα και απόλαυση, καλοσύνη χωρίς προσδοκία για ανταμοιβή, πίστη προς μετάνοια και συγχώρηση. Και δακρύζει από λύπη για το μέγεθος του ανθρώπινου πόνου, της σκληρότητας, της αδικίας—που συχνά είναι το αποτέλεσμα ανθρώπινης επιλογής—όπως κάνουν οι ουρανοί και ο Θεός των ουρανών μαζί τους.

Κάθε ανοιξιάτικη περίοδος του Πάσχα καταθέτει μαρτυρία ότι η πνευματική ακολουθία και η σύγκλιση είναι και τα δύο μέρη του θείου προτύπου της Εξιλέωσης, της Ανάστασης και της Αποκατάστασης μέσω του Ιησού Χριστού. Αυτή η ιερή και συμβολική σύγκλιση δεν έρχεται τυχαία ή συμπτωματικά. Η Κυριακή των Βαΐων, η Μεγάλη Εβδομάδα και το Πάσχα εορτάζουν την Εξιλέωση και την Ανάσταση του Χριστού. Σαν σήμερα, κάθε 6η Απριλίου εορτάζουμε την

Restoration is a reason we gather the first Sunday each April in general conference.

Restoration also came as the resurrected Jesus Christ, Moses, Elias, and Elijah returned priesthood keys and authority at the newly dedicated Kirtland Temple on Easter Sunday, 1836. In that setting on that day to the restored Church of Jesus Christ came God's authority and blessings to gather His children, prepare His children to return to Him, and unite families for eternity. Restoration that day fulfilled prophecy by occurring both on Easter and Passover.

Including the Kirtland Temple, I recently visited sacred places in Ohio where the Prophet Joseph and others saw in vision God our Father and His Son, Jesus Christ. The Prophet Joseph saw what heaven is like. In heaven, Heavenly Father, through Jesus Christ, "saves all the works of his hands" in a kingdom of glory. The only exceptions are those who willfully "deny the Son after the Father has revealed him."

As His mortal ministry began, Jesus declared His mission to bless us each with all we are willing to receive—in every time, every land, every circumstance. After fasting 40 days, Jesus went into the synagogue and read, "The Spirit of the Lord is upon me, because he hath anointed me to preach the gospel to the poor; he hath sent me to heal the brokenhearted, to preach deliverance to the captives, and recovering of sight to the blind, to set at liberty them that are bruised."

Poor, brokenhearted, captive, blind, bruised—that's each of us.

The book of Isaiah continues the Messianic promise of hope, deliverance, assurance: "Appoint unto them that mourn in Zion, ... give unto them beauty for ashes, the oil of joy for mourning, the garment of praise for the spirit of heaviness."

ίδρυση και οργάνωση της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών. Αυτή η Αποκατάσταση είναι ένας λόγος που συναθροίζομαστε την πρώτη Κυριακή κάθε Απριλίου σε γενική συνέλευση.

Η αποκατάσταση ήλθε επίσης όταν ο ανεστημένος Ιησούς Χριστός, ο Μωυσής, ο Ηλίας και ο Ηλίας ο Θεοβίτης επέστρεψαν τα κλειδιά και την εξουσία της ιεροσύνης στον προσφάτως αφιερωμένο Ναό του Κέρτλαντ την Κυριακή του Πάσχα του 1836. Σε εκείνο το μέρος, εκείνη την ημέρα, στην αποκατεστημένη Εκκλησία του Ιησού Χριστού δόθηκαν η εξουσία και οι ευλογίες του Θεού για τη συνάθροιση των τέκνων Του, την προετοιμασία τους να επιστρέψουν σε Εκείνον και την ένωση των οικογενειών τους για την αιωνιότητα. Η αποκατάσταση εκπλήρωσε την προφητεία, διότι εκείνη η ημέρα συνέπεσε τόσο με το Πάσχα όσο και με το εβραϊκό Πάσχα.

Συμπεριλαμβανομένου του Ναού στο Κέρτλαντ, επισκέφθηκα πρόσφατα ιερά μέρη στο Οχάιο, όπου ο Προφήτης Τζόζεφ και άλλοι είδαν σε όραμα τον Θεό Πατέρα μας και τον Υιό Του, Ιησού Χριστό. Ο Προφήτης Τζόζεφ είδε πώς είναι οι ουρανοί. Στους ουρανούς, ο Επουράνιος Πατέρας, μέσω του Ιησού Χριστού, «σώζει όλα τα έργα των χειρών του» σε ένα βασίλειο δόξας. Οι μόνες εξαιρέσεις είναι εκείνοι που ηθελημένα «αρν[ούνται] τον Υιό αφού ο Πατέρας τον έχει αποκαλύψει».

Κατά την έναρξη της θνητής διακονίας Του, ο Ιησούς διακήρυξε ότι είναι αποστολή Του να ευλογήσει τον καθένα μας με όλα όσα είμαστε πρόθυμοι να λάβουμε – σε κάθε εποχή, σε κάθε χώρα, σε κάθε περίπτωση. Μετά από νηστεία 40 ημερών, ο Ιησούς πήγε στη συναγωγή και διάβασε: «Το Πνεύμα Κυρίου είναι επάνω μου· γι' αυτό με έχρισε· με απέστειλε για να φέρνω τα χαρμόσυνα νέα στους φτωχούς, για να γιατρέψω τους συντετριμμένους, για να κηρύξω ελευθερία στους αιχμαλώτους, και ανάβλεψη στους τυφλούς, να αποστείλω τους ψυχικά τσακισμένους σε ελευθερία».

Φτωχοί, συντετριμμένοι στην καρδιά, αιχμάλωτοι, τυφλοί, ψυχικά τσακισμένοι – αυτός είναι ο καθένας από μας.

Το βιβλίο του Ησαΐα συνεχίζει τη μεσσιανική υπόσχεση της ελπίδος, της απελευθέρωσης, της διαβεβαίωσης: «Για να καθορίσω σ' αυτούς που πενθούν στη Σιών, να τους δώσω ωραιότητα, αντί για στάχτη, λάδι ευφροσύνης, αντί για πένθος, στολή αίνεσης, αντί του πνεύματος της

Thus, we cry out, “I will greatly rejoice in the Lord, my soul shall be joyful in my God; for he hath clothed me with the garments of salvation, he hath covered me with the robe of righteousness.”

Each Easter season, we celebrate, as a symbolic whole, eternity’s great gifts through Jesus Christ: His Atonement; His (and the promise of our) literal Resurrection; Restoration of His latter-day Church with priesthood keys and authority to bless all God’s children. We rejoice in the garments of salvation and the robe of righteousness. We shout, “Hosanna to God and the Lamb!”

“For God so loved the world, that he gave his only begotten Son, that whosoever believeth in him should not perish, but have everlasting life.”

May we each find in Jesus Christ atonement, resurrection, and restoration—peace, becoming, and belonging—that which is enduringly real and joyful, happy and forever, I pray in His holy name, Jesus Christ, amen.

αδιαφορίας».

Έτσι θα αναφωνήσουμε: «Θα ευφρανθώ τα μέγιστα στον Κύριο· η ψυχή μου θα αγαλλιαστεί στον Θεό μου· επειδή, με έντυσε με ιμάτιο σωτηρίας, μου φόρεσε επένδυμα δικαιοσύνης».

Κάθε εποχή του Πάσχα εορτάζουμε, ως ένα συμβολικό σύνολο, τα μεγάλα δώρα της αιωνιότητας μέσω του Ιησού Χριστού: την Εξιλέωσή Του, την κυριολεκτική Ανάστασή Του (και την υπόσχεση της δικής μας), την Αποκατάσταση της Εκκλησίας Του των Τελευταίων Ημερών με τα κλειδιά της ιεροσύνης και την εξουσία να ευλογεί όλα τα τέκνα του Θεού. Αγαλλιούμε με τα ιμάτια σωτηρίας και το επένδυμα της χρηστότητας. Αναφωνούμε: «Ωσαννά στον Θεό και Αμνό!».

«Επειδή, με τέτοιο τρόπο αγάπησε ο Θεός τον κόσμο, ώστε έδωσε τον Υιό του τον μονογενή, για να μη χαθεί καθένας που πιστεύει σ’ αυτόν, αλλά να έχει αιώνια ζωή».

Είθε ο καθένας μας να βρει στην Εξιλέωση του Ιησού Χριστού, την Ανάσταση και την Αποκατάσταση –ειρήνη, για να γίνει περισσότερο σαν τον Χριστό και για να ανήκει– αυτό που είναι στο διηνεκές αληθινό και χαρούμενο, ευτυχισμένο και παντοτινό, προσεύχομαι στο άγιο όνομά Του, του Ιησού Χριστού, αμήν.